

Van Hoof Advies UG

Im Heidfeld 24, 47574 Goch

Correspondentie: Postbus 41
6590 AA Gennepe

e-mail: mailvanhoofadvies@gmail.com
IBAN: DE02320613844801763010

Rechtbank Oost-Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA Den Bosch

Mijn kenmerk: 2269MSH3a
Betreft: beroepschrift

Kessel, 6 september 2022

Edelachtbare Dames, Heren,

Namens de Milieuvereniging Land van Cuijk, Beersweg 10, 5451 NS Mill, alsmede namens ir. M.J.M. (Marc) Pieterse, wonende Arubaweg 5, 5451 GM Mill (verder te noemen: cliënten) heb ik een handhavingsverzoek gericht aan het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant (verder: het college) in verband met overtredingen bij het mestverwerkingsbedrijf BV Landgoed de Princepeel aan de Volkelseweg 57 in Wilbertoord. Bij besluit van 14 januari 2022 heeft het college dit verzoek afgewezen. Namens cliënten heb ik bezwaar aangetekend tegen dat besluit. Bij besluit van 10 augustus 2022 is dit bezwaar ongegrond verklaard. Namens cliënten teken ik hierbij beroep aan tegen genoemd besluit van 10 augustus 2022. De beroepsgronden zijn als volgt:

- 1 Ten aanzien van een groot aantal overtredingen is bij besluit van 23 maart 2020 een last onder dwangsom opgelegd. Zie productie 1. Het gaat om de volgende overtredingen:
  - Ten oosten van de reeds aanwezige spuiwatersilo is een extra spuiwatersilo geplaatst
  - Aan de zuidoostzijde van de overkapte sleufsilos is een H₂S-stripper geplaatst, waarmee het vanuit de vergisters afkomstige biogas wordt gewassen en ontdaan van H₂S. Het daarbij vrijkomende zwavelzuur wordt opgeslagen in een tank tussen de overkapte sleufsilos en de

- vergisters en als grondstof gebruikt voor de chemische luchtwasser die op de digestaatdroger is aangesloten
- Ter plaatse van de drooginstallatie voor digestaat is een wijziging in het proces doorgevoerd
  - De overkapte sleufsilos waarin de digestaatdroger is opgesteld, is nog niet afgesloten met een deur
  - De dubbelwandige opslagtank voor zwavelzuur is op een andere plaats in meer zuidelijke richting geplaatst
  - Het emissiepunt van de luchtwasser van de droger is naar de achterzijde van het terrein verplaatst. Daartoe is een deel van de sleufsilos die niet overkapt was, voorzien van een dak en verhoogd. Over het dak zijn buizen aangebracht naar de emissiereducerende technieken op de achterzijde van het terrein
  - In de overkapte ruimte, die zojuist is beschreven, is een verdamper voor de dunne mestfractie/ digestaat aanwezig. Er wordt lucht vanuit buiten aangezogen die door een warmtewisselaar wordt geleid. In de verdamper wordt digestaat verneveld. De hieruit vrijkomende emissies/lucht wordt via een chemische luchtwasser geleid die ter plaatse van de nu nog vergunde biogasopslag geplaatst is. Na deze chemische luchtwasser wordt de proceslucht door nog te plaatsen biotoren, die werken als een biobed, geleid
  - Er is een fakkelinstallatie geplaatst tussen de taludbassins en de vergisters ter hoogte van de H₂S-strippers
  - Aan de voorzijde van het terrein is een noodstroomaggregaat geplaatst.

Deze last onder dwangsom was door het college ambtshalve opgelegd. Cliënten waren bij deze procedure niet betrokken. Er was een last onder dwangsom opgelegd met een begunstigingstermijn van 6 maanden. Uit een bedrijfscontrole van 15 december 2020, dus meer dan 6 maanden later, bleek echter dat de overtreding nog steeds niet beëindigd was. Zie productie 2. Omdat nog steeds veel overlast van de inrichting werd ondervonden, hebben cliënten op 22 september 2021 een verzoek om handhaving ingediend bij het college. Daarbij werd onder meer verzocht om een verdergaande maatregel ten aanzien van deze overtredingen omdat het dwangsombesluit van 23 maart 2020 kennelijk niet tot het beoogde doel had geleid. Zie productie 3.

Dit handhavingsverzoek is afgewezen bij besluit van 14 januari 2022. Zie productie 4. Daaruit kwam naar voren dat de begunstigingstermijn van het handhavingsbesluit van 23 maart 2020 door het college later naar aanleiding van een bezwaar van vergunninghouder tegen dat besluit is opgeschort tot 6 weken na de beslissing op bezwaar en dat vervolgens ook de behandeling van het bezwaar voor onbepaalde tijd is opgeschort. Effectief bleek dus de begunstigingstermijn voor onbepaalde termijn

opgeschort te zijn. Anders dan cliënten eerder aannamen, was er dus nog geen dwangsom verbeurd.

Dit had dus tot gevolg dat hoewel er een dwangsombesluit was uitgegaan, er effectief niets gedaan werd aan de overtredingen. Door de afwijzing van het handhavingsverzoek van cliënten, werd er ook geen uitzicht geboden op het alsnog zo spoedig mogelijk beëindigen van de overtredingen. Cliënten hebben daarom bezwaar aangetekend (zie productie 5). Dit bezwaar is ongegrond verklaard in het thans bestreden besluit.

- 2 In de beslissing op bezwaar neemt het college het advies van de Hoor- en adviescommissie voor bezwaarschriften en klachten Noord-Brabant (verder: de commissie) over. De commissie oordeelt ten aanzien van deze overtredingen dat over de behandeling van het bezwaar van het bedrijf tegen het besluit van 23 maart 2020 geen oordeel kan worden gegeven en dat uit de stukken, het verhandelde ter hoorzitting en in bezwaar geen aanknopingspunten worden gevonden voor het oordeel dat er sprake is van overtredingen waartegen handhavend had moeten worden opgetreden.
- 3 Het bezwaar wordt in zoverre op basis van een uiterst karige motivering ongegrond verklaard. Door slechts te verwijzen naar het verhandelde, en te stellen dat daarin geen aanknopingspunten kunnen worden gevonden voor handhavend optreden, wordt in het geheel niet kenbaar gemaakt waarom van handhavend optreden kan worden afgezien. Reeds daarom is het besluit niet draagkrachtig gemotiveerd en strijdig met art. 3:46 AWB.
- 4 Dit steekt nog te meer nu de stellingname van de commissie en daarmee van het college zelfs absoluut onbegrijpelijk is. Immers, het college had bij besluit van 23 maart 2020 besloten tot handhavend optreden tegen deze overtredingen. Kennelijk zag men daartoe wel aanknopingspunten. Hoe men dan nu tot het oordeel kan komen dat er geen aanknopingspunten zijn, blijft volstrekt duister en wordt ook niet duidelijk gemaakt.
- 5 Dat de commissie in de onderhavige procedure geen oordeel kan geven over de bezwaarprocedure tegen het besluit van 23 maart 2020 begrijpen cliënten. Maar daar hebben zij ook niet om verzocht. Wel hebben zij er in bezwaar op gewezen dat de uitkomst van die procedure van belang kan zijn voor de onderhavige procedure. Het euvel was immers dat de opgelegde last onder dwangsom voor onbepaalde termijn was opgeschort, omdat de behandeling van het bezwaar was opgeschort en de last opgeschort bleef zolang het bezwaar in behandeling was. Een beslissing op dat bezwaar zou dus de opschorting kunnen beëindigen. Nu van een beslissing op bezwaar in die procedure echter niet is gebleken, blijft effectief handhavend optreden achterwege. Het belang van cliënten komt dan in het gedrang, die er recht op hebben dat het college gebruik maakt van haar beginselplicht tot handhaving.

- 6 Door de opschorting heeft het besluit van 23 maart 2020 namelijk niet langer het karakter van een handhavingsbesluit, maar van een gedoogbeschikking. Zie bijvoorbeeld de uitspraken van de Raad van State nr E03.94.1531 (nieuwsbrief STAB 1996-2): een bestuursdwang met een begunstigingstermijn van 2 jaar is eerder gedogen dan handhaven en de uitspraak en zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2002:AF1141: handhaving met een begunstigingstermijn van 14 tot 16 maanden is eerder gedogen dan handhaven. Een gedoogbesluit bovendien, dat een concrete einddatum ontbeert. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2006:AV0971, r.o. 2.4.3. Er doet zich daardoor een situatie voor die in strijd is met de rechtszekerheid. Cliënten hebben hier niet op kunnen inspreken aangezien zij geen partij zijn in de bezwaarprocedure tegen het besluit van 23 maart 2020 en zij ook niet geïnformeerd worden over de voortgang.
- 7 Het had daarom op de weg van het college behoren te liggen, nu er geen beslissing op bezwaar wordt genomen in de procedure tegen het besluit van 23 maart 2020 waardoor de opschorting van de begunstigingstermijn wordt beëindigd, om het handhavingsverzoek van cliënten alsnog toe te kennen. Zo nodig had dit gekund onder intrekking van het besluit van 23 maart 2020, waarna op verzoek van cliënten een nieuwe herstelsanctie kon worden opgelegd, ditmaal met een begunstigingstermijn met een concrete einddatum. Een andere mogelijkheid was het alsnog opleggen van een bestraffende sanctie.
- 8 Door geen van beiden te doen, biedt het college cliënten geen enkel uitzicht op beëindiging van de overtredingen en op aanpak van de overlast en laat het college een situatie in stand die in strijd is met de rechtszekerheid. Het besluit kan daarom geen standhouden.
- 9 Een andere overtreding waarvan cliënten om handhaving hebben verzocht is de plaatsing van twee decanters in afwijking van de vergunning (punt 7 in bezwaar). De commissie en daarmee het college stelt op blz 6 van het advies (onder punt 7) echter dat niet weersproken is dat deze overtreding reeds is opgenomen in het besluit van 23 maart 2020. Dit is echter wel degelijk weersproken! Zie het bezwaar onder punt 7 en zie ook de één na laatste bladzijde van het verslag van de hoorzitting. Het bezwaar tegen afwijzing van handhavend optreden tegen deze geconstateerde overtreding is ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd afgewezen.
- 10 Ook bestrijden cliënten het oordeel van de commissie en het college (punt 12) dat niet handhavend kan worden opgetreden tegen de co-substraten.

Voorschrift 2.1.6 van de vergunning van 2010 schrijft voor dat slechts cosubstraten mogen worden toegelaten die staan op bijlage Aa Uitvoeringsregeling Meststoffenwet, onder IV:Eindproducten van bewerkingsprocedés.

In het bezoekverslag van 25 november 2020 (zie productie 2) staat op blz. 12 dat van een aantal G-stoffen van het bedrijf monsters zijn genomen. Van deze G-stoffen moet met een rekentool de gemeten gehalten getoetst worden. Daarvoor moet het gehalte organische stof bekend zijn. Dat was echter niet het geval. Daarom kon de toetsing niet gemaakt worden. Volgens het college is de toetsing niet wettelijk verplicht, zodat er geen sprake is van een overtreding. Maar doordat de analyse niet is uitgevoerd, weten we niet of het nu wel of niet G-stoffen waren. Het college heeft zich daarom in ieder geval onvoldoende van de relevante feiten op de hoogte gesteld.

- 11 Cliënten wordt dus ten onrechte geen zicht op beëindiging van de overtredingen geboden. Dit steekt te meer nu bedrijfsvoerder aangeeft zelf ook last te ondervinden van de geuroverlast, maar claimt dat hij zonder nieuwe vergunning daar niets aan kan doen (zie laatste bladzijde verslag hoorzitting). Het is echter uiteraard niet aanvaardbaar dat de bedrijfsvoerder geuroverlast blijft veroorzaken door het blijvend niet naleven van de vergunning.

Redenen waarom cliënten U verzoeken het bestreden besluit te vernietigen.

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof